

Phẩm 11: BỒ-TÁT KHỔ HẠNH SIÊU XUẤT THÙ THẮNG, MUỘN DUYÊN THỌ
THỰC ĐỂ THÀNH THỰC CHÚNG SINH

Khi ấy, Bồ-tát Tịch Tuệ thưa với Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ:

–Thưa Bí mật chủ! Xin Bồ-tát hoan hỷ nói về việc Bồ-tát tu khổ hạnh, đến Bồ-đề tràng hàng phục ma quân, chuyển chánh pháp luân, trang nghiêm cõi Phật v.v... Nay tôi rất muốn nghe, xin Bồ-tát hãy nói cho. Những việc hy hữu như vậy Bồ-tát hiện chứng biết.

Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ bảo Đại Bồ-tát Tịch Tuệ:

–Tịch Tuệ nên biết! Từ việc Bồ-tát tu khổ hạnh cho đến các việc khác đều có đầy đủ vô lượng công đức trang nghiêm. Giả sử như trọn cả một kiếp cũng không thể rộng nói phân biệt hết được. Ta nay sẽ vì ông mà lược nói.

Này Tịch Tuệ! Bồ-tát tu khổ hạnh không phải là một tướng. Bồ-tát chỉ vì hàng phục các ma và ngoại đạo, cho đến các tướng cấm giới, hoặc năm thứ lửa đốt thân và tất cả oai nghi khác đều là vì hàng phục chúng ma và ngoại đạo, khiến cho chúng được tối thắng tối thượng. Siêu xuất hơn thế nữa là tất cả cấm giới, sự tu hành, các việc khó làm, những việc ấy các hàng ngoại đạo không thể làm được nhưng Bồ-tát đều làm được, khiến cho chúng được thù thắng.

Tịch Tuệ! Hoặc có chúng sinh thấy Bồ-tát đứng co một chân, hoặc thấy Bồ-tát đưa cao hai tay, hoặc thấy Bồ-tát ngó thẳng vào mặt trời, hoặc thấy Bồ-tát để năm thứ lửa đốt thân, hoặc thấy Bồ-tát đi bằng khủy tay, hoặc thấy Bồ-tát đứng yên không lay động, hoặc thấy Bồ-tát đưa hai chân lên trời, hoặc thấy Bồ-tát cúi đầu xuống đất, hoặc thấy Bồ-tát nằm trên đống gai, hoặc thấy Bồ-tát nằm trên phân bò, hoặc thấy Bồ-tát ngồi kiết già trên đá, hoặc thấy Bồ-tát nằm trên bức tường, hoặc thấy Bồ-tát nằm trên quả gai, hoặc nằm trên đòn tay, hoặc nằm trên đất, hoặc nằm trên áo tơi, hoặc thấy mặc áo cỏ, hoặc mặc áo da nai, hoặc lấy áo trùm lên thân, hoặc lại lỏa hình, hoặc xoay theo mặt trời, hoặc mặc áo bị quăng bỏ ngoài nghĩa địa, hoặc mặc áo da cây, hoặc ăn hạt cỏ dại, hoặc ăn rễ cây, hoặc ăn lá, hoặc ăn hoa, hoặc ăn quả, hoặc ăn cành, hoặc ăn nhánh, hoặc ăn ngó sen, hoặc sáu ngày không ăn, hoặc ăn đậu xấu, hoặc ăn lúa dế, hoặc ăn rơm khô, hoặc ăn đậu lộc, hoặc ăn đậu xanh, hoặc ăn lúa hoặc ăn dầu mè, hoặc ăn gạo, hoặc uống nước để sống, hoặc chỉ ăn váng sữa, hoặc uống mật hay uống sữa, hoặc nhịn mãi, hoặc ở trong chúng ma, hoặc ngồi một mình, hoặc đứng một bên.

Tịch Tuệ! Các việc oai nghi như vậy và vô lượng khổ hạnh khó làm khác, Bồ-tát vì hàng phục ngoại đạo nên đều có thể hiện tướng ác khổ đồng với ngoại đạo. Bồ-tát trải qua sáu năm khổ hạnh như vậy, nhưng chưa bao giờ hủy hoại một tướng oai nghi ấy, thị hiện tu hành đầy đủ cấm giới, tinh tấn trau dồi. Những việc mà Bồ-tát đã làm đều không thoái lui, kiên cố, tối thắng, tối thượng. Sáu năm như vậy hiện ra các tướng, ngoài ra không tin hiểu việc gì khác. Những người tu cấm giới ấy hoặc tu cấm giới khác thấy Bồ-tát tu hành cấm giới như vậy thấy đều hàng phục.

Tịch Tuệ! Dù ở bất cứ nơi nào, Bồ-tát hoặc làm hoặc hiện đều trụ trong tâm xả, lia các lỗi lầm.

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Khi Bồ-tát tu khổ hạnh như vậy, có sáu mươi bốn triệu trời, người ở trong tam thừa, căn lành thành thực. Tịch Tuệ nên biết! Có các hàng trời, người tin hiểu đầy đủ, làm các thiện nghiệp. Hàng trời, người ấy thấy Bồ-tát ngồi an tướng trong tòa lầu gác báu, nhập định A-hàn-pha-na-ca, thọ lạc trong định. Trọn sáu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

năm rồi Bồ-tát xả định. Trong các hàng trời, người, có người mong muốn pháp, có người chí tâm cầu pháp. Vì muốn thành thực họ, Bồ-tát tùy theo đó mà nói pháp thích ứng. Các hàng trời, người này thấy Bồ-tát và nghe thuyết pháp đều không có sai khác với việc làm. Tịch Tuệ nên biết! Đấy gọi là pháp môn đại trí tích tập đại Bi phương tiện hiểu rõ pháp lý thậm thâm không thể nghĩ bàn hàng phục tất cả tà ma ngoại đạo, nhập khổ hạnh trí thanh tịnh của Bồ-tát.

Lại nữa, này Tịch Tuệ! Trong sáu năm Bồ-tát thành tựu sự thích ứng như vậy, thị hiện những việc khó làm. Qua sáu năm rồi, Bồ-tát đến sông Ni-liên, tùy thuận theo thế gian xuống sông tắm rửa sạch sẽ, tắm rửa xong liền lên bờ. Lúc đó có một cô thôn nữ trong làng tên là Thiện Sinh, vắt sữa từ một trăm con bò nấu cháo, với lòng tin thanh tịnh bưng sữa đến chỗ của Bồ-tát dâng lên cúng dường. Đồng thời cũng có sáu mươi ức chúng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... mỗi vị đều sửa soạn thức ăn ngon thượng diệu dâng lên Bồ-tát. Tất cả đều thưa như vậy:

–Cúi xin Đại sĩ nhận thức ăn của con!

Tịch Tuệ! Lúc đó Bồ-tát trước hết nhận cháo sữa của cô thôn nữ Thiện Sinh, rồi mới nhận hết tất cả thức ăn của sáu mươi ức Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà v.v... cúng, nhưng họ không thấy nhau, nên mỗi vị đều cho rằng Bồ-tát nhận thức ăn cúng dường của mình. Bồ-tát nhận rồi, sẽ chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Bồ-tát rộng vì bố thí cho các chúng sinh, thành thực pháp căn lành của quả vị Giác ngộ cao tột.

Tịch Tuệ! đấy là khổ hạnh siêu xuất thù thắng của Bồ-tát, là hạnh phương tiện thù thắng mượn duyên thọ thực để đem lại sự thành tựu cho chúng sinh.

